LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 48

48

Skrock.

Liksom i alla delar av vårt land är även i Bohuslän sägnerna och skrocket om djur, det som är mest utbrett och som variera i det oändliga. Att många av dessa gamla berättelser ha hedniskt ursprung är otvivelaktigt, men under årens lopp ha historierna förändrats, en del har tagits bort och en del lagts till. Många händelser ha icke alls kunnat förklaras och vad var då enklare än att sätta dem i förbindelse med något övernaturligt. Våra förfäder frapperades naturligtvis genast av fåglarnas flykt och de övriga djurens vanor och sätt att gå tillväga och för deras primitiva tro blev givetvis varje liten avvikelse från den vanliga tingens ordning till ett tecken, som bådade något, gott eller ont, i framtiden.

Bland bohuslänningarna kan man, som jag redan sagt, skilja mellan två stora grupper av innevånare,

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 49

å ena sidan de, som bo i landets inre, östra delar, d.v.s. bönderna och å den andra de, som bo i väster, kustbefolkningen, fiskarna och sjömännen. Av dessa båda grupper skiljer sig kustbefolkningens gamla sedvänjor och skrock högst betydligt från andra landsdelars under det böndernas seder och sägner mera överensstämma med det övriga Sveriges. Jag vill nu, så gott sig göra låter, söka giva en liten axplockning av djurens, växternas och naturens inverkan på väderleken, skörden, det dagliga livet m.m. och börjar alltså med

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 50

50

Skrock från länets inre delar.

Om djur.

Bland de djur, som av allmogen hålles bland de högsta som en god och pålitlig spåman, är otvivelaktigt skatan. Då skatorna t. ex. skratta och föra mycket väsen i träden nära gården, är detta ett säkert tecken på, att man kan vänta främmande innan kvällen. Äro de samlade i stora flockar och sitta tysta och liksom modfällda, stundar dödsfall och begravning. Skrattar skatan under natten ser hon gastar och spöken och man bör då akta sig väl för att sticka näsan utom stugudörren. Att riva ned ett skatbo, liksom då man stör svalans näste, medför stor olycka och man bör därför vara mycket varsam, då man fått dessa tvenne fåglar som gäster till sin gård. Flyger skatan in i boningshusetgenom någom öppen dörr eller fönster bådar även detta olycka, vilket även är fallet, då man lyckats fånga henne levande och, innan man slagit ihjäl henne, tager henne med sig in i rummet. Däremot bör man hänga död skata i ladugården, emedan djuren då hålla sig friska och bära en skatvinge i väskan, då man går ut på jakt, vilket skyddar en mot

Skatan.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 57

skogsrået och medför god jaktlycka.

Även göken är ansedd som en mycket god spåman och skrocket florerar också kring honom i stor omfattning. Sålunda är allmogen i vissa landsdelar rädd att gå ut tidigt om morgonen under den tid göken gal. Johan O. Edman säger i "Bohusläns Beskrifning" om detta: "Om Wåren äro the (allmogen) mycket rädde för Fogle-rop, at the icke skola dåras af them, särdeles Göken, therföre gå the i April ock Maji aldrig ut fastandes. Om en Flicka, Encka eller Karl blir dårad, tror then samme sig bli gifft thet året. Om gamla ock gifte bli dårade, befara the thet året swåra siukdommar ock olycksfall."

Den gamla minnesversen om från vilket väderstreck man första gången hör göken gala, torde vara allom bekant, men förtjänar ändock upptecknas.

Norr gök ä sorg-gök,
öste gök ä tröste-gök,
Söder gök ä döder-gök,
väster gök ä bäster-gök.

Härvid är dock att märka en liten egendomlighet, i det att versen tyckes variera i olika delar av landet, då öster-gök säges vara döder-gök och söder-gök tröste-gök. Jag har sålunda även hört versen på följande sätt:

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 52

Norr ä nöd-gök,
Öster dö-gök,
Söder söà-gök,
Väster bästa-gök.

Att skjuta eller på annat sätt skada göken är mycket farligt och bådar olycka.

Om svalan berättas följande: Hon var en gång en ung och skön jungfru och tjänade hos sin äldre syster. Men denna var hård och elak mot henne och beskyllde henne en gång att hava stulit en sax och ett silkesnystan. Men svalan kunde icke erkänna detta och då systern av denna orsak ville döda henne, flydde hon och blev förvandlad till en svala. Den elaka systern däremot blev en hök, och därav kommer det sig att svalan och höken alltid äro fiender, och att den senare söker komma undan, emedan svalans kluvna stjärt och den vita fläcken under huvudet påminner honom om saxen och silkesnystanet. Svalan. Hök.

Flyga svalorna högt bådar detta gott väder, flyga de däremot lågt, har man regn icke långt borta. En parallell härtill finnes hos skatorna, som vid en god sommar bygga högt, men vid en regnig lågt. Dock finnes även här olika uppfattningar inom allmogen och jag har ofta hört alldeles motsatsen, då skatan vid en regnig sommar bygger högt för att slippa droppet från trädgrenarna och vid en torr däremot lågt, Skatorna.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 53

för att skydda boet mot solstrålarna. Emellertid är no g den första uppfattningen den mest konsekventa. Om man vidrört ett svalbo med händerna, får man skabb på fingrarna.

Den pålitligaste av alla fåglar att båda kommande händelser är dock korpen. Om t.ex. två korpar flyga fram över en gård eller en by och skrika, så inträffar dödsfall och nöd. Vid annalkandet av hungersnöd och krig får man se en vit korp, som icke förmår kraxa, och skulle man någon gång få se tre vita, stumma korpar i rad, då är förvisso yttersta domen nära. Korpen vet på förhand, var han skall få mat och då de i stora skaror samla sig i träden utanför boningshuset och skrika och väsnas, är detta ett säkert tecken på at man mister något kreatur. Korpen.

Bland de fåglar, som även ses med mörk uppsyn är kattugglan. Denna fågel bör aldrig skjutas, ty det medför olycka, likaså då den flyger in i ladugården, och då den ropar sitt hemska "kle vitt" om nätterna. Kattugglan.

Då sidensvansen visar sig, kan man vara säker Sidensvanse: på att köld, vinter och snö äro i faggorna, likaså är domherrens ankomst ett säkert tecken på frost och snö.

En lång och sträng vinter kan man vänta om fjäderfä bliva feta höstetiden och om fåren med våld måste drivas in i ladugården. Fjäderfä.

Då man ser ärlan första gången skall man Ärlan.

Bokslån 1414 upp. F. Sundberg Nöbbelöv

LUNDS UNIV. FOLKMINNES-ARKIV 54

passa på och se efter åt vilket håll hon vänder kroppen. Ser man henne nämligen framifrån bådar det olycka, men vänder hon stjärten till, kan man vänta sig ett lyckligt år.

Fyrfotadjurens bäste spåman är otvivelaktigt katten, och har man en sådan i huset, kan man på förhand säga precis hurudant vädret skall bli. Om han skrapar med klorna på ett stolsben eller äter gräs, kan man vänta regn innan kvällen, likaså om han ser dåsig och modstulen ut och kryper upp i spiseln. Är han däremot pigg och smått "leker" blir det vackert väder nästa dag. Om katten på morgonen putsar sig flitigt väntar han främmande innan kvällen och pekar ofta med något av bakbenen över huvudet från vilket väderstreck, de väntade gästen skall komma. Jamar han under sömnen, är det någon, som baktalar en. Då katten, liksom ekorren, springer över vägen framför en, kan man vänta en stor olycka, innan man hinner hem, dock kan denna avvärjas genom att spotta på tre jordfasta stenar. Katten. Ekorren.

Tittar en ekorre in genom stugufönstret inträffar dödsfall med det snaraste. Ekorren.

Då hund äter gräs är regnet icke långt borta. Det bådar dödsfall, då hunden tjuter. Hunden.

Även spindlar, loppor, flugor m.m. kunna spå. Så t.ex. tyder det på stadigt vackert väder om spindeln väver flitigt, under det man har regn att vänta, om de icke Spindeln.

Skriv endast på denna sida!

Bohuslän 1414 Sankt Nikolaus

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 55

arbeta. Att döda en spindel medför olycka. Äro loppor och mygg svåra att sticka blir det dåligt väder. Flyga myggen lågt, kan man vänta regn.

Loppor och mygg. 55

Att få myror i huset bådar lycka. Man bör akta dem väl och alls icke döda dem. Är myran frodig och fet då hon på våren kryper fram ur stacken blir skörden god, är hon däremot mager och dålig, blir det hård tid och nöd i landet.

Myror.

1414

Boh. Uppt. T. Sandberg.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 56

56

Om växter

Björkar och pilar.

Vilja vi nu från djur övergå till växtvärlden skola vi finna, att om än icke i så hög grad som dem förstnämnda, dock även de senare i sig upptager en icke ringa del skrock och vidskepelse. En axplockning av gamla hörsagor och historier vill jag här meddela.

Skogen synes svart./Löven

Sena blommor.

Ek- och bokollon eller rönnbär.

Bladen förbliva sittande

Lövgäddan

Granens grenar

När skogen synes svart, är regn att vänta, likaså om aftonen är dimmig. Falla löven tidigt av träden kan man vänta sig en vacker efterhöst och milt väder, så även om sena blommor finnas i trädgårdarna. Finnes gott om ek- och bokollon eller rönnbär blir vintern kall och hård, likaså kan man vänta vinter om bladen förbliva sittande ända in i november och om levern på den s.k. lövgäddan är spetsig framtill men bred åt gallblåsan till. Behåller björkar och pilar länge sitt löv grönt i toppen, medan de nedre grenarna redan stå bara, kommer vintern tidigt och man får en god vår. Falla de yytersta ändarna av granens grenar av, bådar detta dödsfall.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 57

57

Om tecken i naturen.

Återstår nu endast att omnämna de s.k. "gamla märken", som äro förbundna med luften, solen, månen skyarnas färg m.m. Sålunda betyder en ring kring solen eller månen regn. Solrök om sommaren bådar sträng vinter. När efter solens nedgång en tjock dimma lägger sig över floder och ängar, betyder detta ihållande vackert väder, under det att dimma om aftonen ofta tillkännagiver, att man kan vänta regn under natten och dimma om hösten en snörik vinter.

Solrök.

Dimma.

Skiner månen klart och med vitaktig färg kan man vänta uppehållsväder, likaså om hans hoen vid nytändningen äro mycket vassa. Röd måne bådar blåst och oväder. Blek måne regn.

Månen.

Röd måne.

Ymnig dagg bådar gott väder, ingen dagg alls förkunnar regn. Om vinter är sen blir den så mycket skarpare

Dagg.

efter jul. Faller snön fint och sakta, kan man vänta stadig köld, faller den däremot i stora flingor, övergår den snart i regn.

Morgonregnbåge bådar regn, aftonregnbåge gott väder. Följer vinden solen, kan man vänta gott väder. Ju mörkare natten är, desto klarare blir dagen. Grå morgon och vacker afton bådar gott väder, under det att vacker morgon och grå afton bådar oväder. Man kan vänta gott väder om vinden följer solen.

Morgonregnbåge.

LUNDS UNIV. FOLKMINNES-ARKIV 58

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 59

Diverse tecken.

Väderleksmärken.

Då röken slår mer kan man vänta regn. Ur den redan förut citerade "Bohusläns Beskrifning" av O. Edman tillåter jag mig anföra följande härom:

Röken slår ned

"Så ha the ock brukat tända Eld på then Halmen Lik har legat, ock thet strax efter Liket blifwit burit til Grafwa, tå the noga sedt på Röken, om han slagit ned på Gården tå the säkert trodt någon av närmaste släkten på Gården skulle snart följa efter. Men ther han gick lånt bort i högden eller längden up i wädret skulle sjukdomen ock döden flytta sig ther hän, i Öster eller Wäster som Röken for, ock på thet Liket icke skulle spöka, brukade the att strö Hö-Frö på Kyrcko-Wägen ock Grafwen, tå the mente at satan ingen makt hade!"

Ovädret är icke långt borta, då fönster och dörrar gå trögt i sina karmar, och gröten gärna vill brännas vid. Det bådar lycka att hitta en hästsko. Tappar man en smörgås i golvet kan man vänta regn följande dag om den

Fönster o. dörrar gå trögt. Gröten./Hästsko./Smörgås.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 60

Regn.

60

faller med "smör"-sidan nedåt, men blir vädret gott om den vänder denna sida upp. Regn kommer även om saltet blir dävet och om stentrapporna i förstugan eller källaren bliva fuktiga.

Skriv endast på denna sida!

1414

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 61

61

Barn skyddas mot trolldom.

Innan barn blivit döpta, bör man sätta en synål eller något annat litet föremål av stål i dess kläder, ty annars kan det hända att de lätt bliva bortbytta med trollungar av illvilliga spöken.

Bortbytta.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 62

62

Undergörande förmåga.

Alla bäckar, som rinna mot norr, ha i sitt vatten en undergörande förmåga, likaså bitar av gamla kyrkklockor, kyrkdörrar, mässhakar m.m. äro mycket eftersökta som medel att bota allahanda sjukdomar.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 63

63

Gamla seder och bruk.

Strax före soluppgången en vacker maj-
morgon slår bonden i stugan upp fönsterluckan och låter dörren
svänga på sina gångjärn. Bakom honom skymta några sömniga
kvinnoögon och minstingen tittar yrvaken ut genom fönstret.
På bordet står litet mat framsatt. Hela familjen mumsar i kapp
på de tjocka vetebrödsskivorna. Man tänker i dag fira en s.k. "
"gökotta",d.v.s. stiga upp på samma gång som göken och gå ut "Gökotta"
i skogen och höra på hans galande, men innan man hört honom
måste man åta sig ordentligt mätt, annars kan man vänta sjuk-
dom och olycksfall i huset. Nu stiger solen över horisonten i
öster, hela familjen strömmar ut på gården och i samma ögonblick
höra de göken hälsa dem välkomna med ett högljutt galande, ku-
ku, ku-ku, från en av grantopparna i skogen. Man har tagit mat
med sig och på en öppen glänta mellan träden dukar man fram

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 64.

64

ägg och smör, mjölk och ost. Bondfar tar sig en "snapps" d.v.s. en klunk ur brännvinsflaskan, och sedan han ätit tänder han pipan. Småbarnen tumla kring i gröngräset och mor sitter på en sten och stickar strumpor. Men flickorna ha smugit sig bort till det träd i vilket göken sitter och här viska de någonting tyst för sig själva. Låtom oss lyssna på deras hemligheter:

"Gök på kvist,
säg förvisst
huru många år
jag ogift går?"

viskar den ena skyggt och göken svarar glatt med två ku-ku. Då ljusnar flickungens ansikte, ty då vet hon, att inom två år skall hon ha ett eget hem. Men den andra flickan ser sorgsnare ut. Hon har nämligen frågat:

"Gök på kvist,
säg förvisst
huru många små
som jag ska få?"

och göken har moltigit, vilket sagt henne, att hon aldrig kommer att få några barn.

Ungefär på detta sätt firades "gökottorna" i forna dagar och än i dag fortlever det gamla spådomssättet att "fråga göken" i stora delar av landet.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 65

65

"Vårgillet"eller"lyktelönen"

Sedan vårarbetet på åker och äng var slut firade man en annan, större fest, nämligen det s.k. "vårgillet" eller "lyktelönen", som den även kallades. Då gick det livligt till i bondgårdarna och på logarna. Öl och brännvin runno flitigt ur tunnorna och drängarna dansade halvfulla på loggolvet till tonerna av ett gammalt dragspel med de rödblommiga pigorna tätt tryckta till sig.

Bohuslän

1414

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 66

66

Först i säng.

Någon särskild dag , då man tävlade om vem som skulle komma först i säng, har jag icke lyckats finna, men att denna sed i en del hem dock funnits till är otvivelaktigt. De flesta, som jag frågat härom, kunna icke erinra sig det alls, under det andra tycka sig minnas det helt svagt. Ett öknamn på den, som kröp sist under täcket synes ha varit "Askepott" dock är detta mycket ovisst och kan öknamnet lika väl ha varit ett slagord på någon annan gammal sedvänjas olycksfågel.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 67

Dödsvarsel.

Ett sätt, som ofta brukades under julbaket för att se vilka av husets folk, som skulle dö under det kommande året var följande:

Man plägade i allmänhet baka minst en stor "julebulle" till var och en i familjen och när degen var färdig, stack man ett långt halmstrå ned i den och sköt den på detta sätt in i ugnen. Då man sedan åter tog ut bullen, skulle man se väl efter huru halmstrået såg ut. Var det nämligen fortfarande oskadat av värmen, skulle bullens ägare leva ännu ett år, men var det däremot falnat var det ett tecken på, att ägaren icke skulle uppleva någon mer julafton.

"Julebulle"

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 68

68

Amuletter.

I forna dagar brukade man i Bohuslän mycket amuletter, små ihåliga stenar eller dyl, vilka buros i ett snöre kring halsen. Välkända och beprövade amuletter voro också bitar av kyrkklockor, oblat, spikar ur kyrkdörren, trådar ur mässhaken, nattvardsvinet m.m. Dessa saker skyddade mot allt ont och dess ägare gick fri från alla slags krämpor och sjukdomar.

Bitar av kyrk-
klockor, oblat
spikar ur
kyrkdörren,
trådar ur mäs
haken, natt-
vardsvinet.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 69

69

Söndagsbarn.

Barn, som voro födda på söndag, skulle icke leva länge, men dogo de icke innan de fyllt sitt femte år, kunde varken spöken eller andar göra dem någon skada. Det vatten, i vilket barnet var döpt, hade en undergörande förmåga och botade alla sjukdomar.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 70

70

Oblat.

Kunde man i kyrkan under nattvarden smussla undan oblatet och taga vara på detta, blev man duktig skytt och skogsrået kunde aldrig på något sätt skada en.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 71

71

Bröllop

Så länge brölloppet pågick skulle bordet vara dukat med mat och dryck, ty då blev det aldrig ont om födoämnen i huset. Det bör icke "lysa till bröllop" på nedan.

Nedan.

1414

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 72

72

Småbarnen få gott minne.

om modern, strax innan hon går till kyrkan på söndagsmorgonen, ger dem tre duktiga rapp med ett nyskuret björkris.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 73

Fläsk i spicke.

Fläsket, som brukade hängas upp vid jultiden, är icke i spicke, förr än göken galit över det.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 74

Säd.

All säd skall sås på ny och alla rotfrukter på nedan. Skulle man göra tvärs om blevo sädesaxen små och tomma och rovorna och rötterna torra och förkrympta. Så.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 75

75

Gott år.

Fick man se jordklimpar liknande små korgar och fulla av stenar, likande brödbitar, kunde man vänta ett gott år, men fyllde äggen däremot icke ut skalen, blev det hårda tider och bondens lada icke full.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 76

Väderleksmärke.

Frös det gamla och nya året ihop, d.v.s. om det var frost kl. 12 på natten mellan nyårsaftonen och nyårsdagen, kunde man vänta frost i sju veckor.

Lika långt som frosten kommer före jul, lika långt kommer regnet före midsommar.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 77

77

Lyckovarsel.

Att hitta en hästsko bådar lycka, likaså att på nyårsdagen hitta en penning. Får man se en klöver med fyra blad och en syrenblomma med fem bör man önska sig något, ty detta slår då alltid in, likaså då man ser ett stj ärnfall och då två personer på samma gång säger samma ord.

Hästsko.
Penning.
Klöver.
Stjärnfall.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 78

78

Varsel.

Faller saxen i golvet under det man sitter och syr, är detta ett tecken på främmande. Om sytråden ofta går av äro olyckorna icke långt borta. Ligger ett par halmstrån i kors på vägen, bör man icke gärna gå där fram, ty då kommer det att hända något tråkigt, likaså om den första person man möter på morgonen ,då man går ut, är en gammal gumma.

Främmande.
Olyckorna.
Halmstrå.
Gumma.

1414

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 79

79

Talesätt och tydor.

Gallusdagen.

Regn på Gallusdagen.

På Gallusdagen, den 16 oktober, eller Galle, som den även kallades, hette det:

"Regnar det på Galle,
kan man så korn på berg och halle".

Därmed menades, att om det regnade på Gallusdagen, kunde man vänta ett så gott år, att man t.o.m. kunde så korn på bergen och bergsluttningarna.

En annan gammal vishetsregel är följande:

"När lövskogen hastar,
då skall lantmannen rasta,
men när lövskogen står fast,
då skall man så med hast".

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 80

80

Och en tredje:

"Allt som är sått efter Urbani ti`
blir stora pipor,men lite i!"

Det brukade, sade man, alltid taga åtta veckor innan säden gick i ax och därpå åter åtta veckor innan den var mogen för bärgning, och man sade därför:

"Åtta i äxa, åtta i växa!"

Skriv endast på denna sida!

1414

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 81

81

Skinkompass.

Slutligen faller mig i minnet en gammal dans, kallad Skinkompass, vilket namn torde vara en försvenskning av det franska ordet cinque-pas. Skinkompassen synes ha dansats olika i olika delar av landet, bl.a. på följande sätt.

Ett band lades i kors på golvet och fötterna sattes efter varandra på sätt teckningen visar (v=vänster, h=höger fot)

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 82

82

Härunder sjöng man:

"Ett och två och tre och fyr och fem,
Skinkompassen kommer snart igen.
Den ska`vara mycket vig och lätt,
som ska dansa Skinkompassen rätt!"

I Dalsland och norra Bohuslän dansade man dock något annorlunda i det man hoppade framåt dansvanan på ett ben med det andra något upphöjt framför sig och sjungande:

"Kan du Lisa hoppa Skinkompass,Skinkompass,
Skinkompass?
Lisa,kan du hoppa " "
Ja, Lisa hon kan hoppa " "
Hela dagen ska´vi hoppa " "

Efter varje versrad vände man och bytte på samma gång om fot.

Ovanstående har nu varit ett kort sammandrag av det jag lyckats hopsamla rörande Bohusallmogens seder och bruk i forna dagar och med den vissheten, att jag gjort vad jag kunnat,nedlägger jag härmed pennan.

Bohuslän

Uppt. T. Sandberg
Ulldemolin
1929

1414

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV 83

83

Strömkarlen.

I åldriga vattenkvarnar bodde strömkarlen. Gammal var han och liten till växten med långt,vitt skägg och klädd som en tomte i röd toppluva och grå vadmalsjacka. Strömkarlen var kvarnens gode ande och beskyddare och han styrde med oinskränkt makt över sitt kämparike. Människorna visste så väl att han fanns till och voro mycket rädda att mista detta lilla väsen, på vilket hela kvarnens lycka berodde. Ty flyttade Strömkarlen sin väg, då blev det oenighet i huset och olycka efter olycka vid malningen.

Skriv endast på denna sida!